

Scenariusz lekcji 11

Zabawa matematyczna z wierszem J. Tuwima „Rzepka”

Przedmiot: Edukacja matematyczna /społeczna/ polonistyczna

Klasa: I szkoła podstawowa

Czas realizacji: 2 jednostki lekcyjne (2 x 45 minut)

Zagadnienia:

Umiejętność słuchania ze zrozumieniem, rozwijanie myślenia logicznego.

METODY I FORMY PRACY:

- Wykład, Praca zbiorowa, Praca indywidualna,

ŚRODKI DYDAKTYCZNE:

- wiersz Juliana Tuwima "Rzepka", karty pracy, koperta z obrazkami dla uczniów.

CELE LEKCJI:

Ogólne

- kształcenie umiejętności słuchania ze zrozumieniem;
- kształcenie umiejętności analizy treści wiersza;
- kształcenie umiejętności wypowiadania się;
- rozwijanie ekspresji twórczej poprzez dramę (odgrywane scenki);
- rozwijanie umiejętności logicznego myślenia.

Uczeń:

- potrafi wypowiedzieć się na temat wysłuchanego wiersza;
- potrafi przeczytać krótki tekst;
- potrafi dopasować ilustracje do treści;
- potrafi rozwiązywać zagadki i czytać ze zrozumieniem;
- potrafi odpowiedzieć na pytania związane z przeczytanym tekstem;
- potrafi odegrać scenkę związaną z wysłuchanym wierszem.

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

Wprowadzenie

Czas realizacji: 15 min

1. Powitanie z dziećmi
2. Dzieci siadają przy swoich ławkach. Nauczyciel wyjaśnia:
 - Na stole leżą koperty z waszymi imionami. Każde dziecko wybiera teraz kopertę ze swoim imieniem. Nauczyciel mówi „w kopercie znajdują się obrazki. Proszę je obejrzeć i będziemy je układać w kolejności. Teraz powiem wam wiersz, a wy będziecie układać obrazki tak, żeby pasowały do wiersza (możecie poszczególnym obrazkom przypisać numery, według ich kolejności)”.
3. Po wysłuchaniu wiersza dzieci przyklejają obrazki w zeszytach według kolejności. Dzieci prezentują wykonane zadanie.
4. Zapisanie tematu lekcji.

Rozwinięcie

Czas realizacji: 55 minut

5. Omówienie wiersza. Nauczyciel zadaje pytania:
 - ❖ O czym jest wiersz?
 - ❖ Jak sądzicie, czy łatwo było wyciągnąć rzepkę, którą zasadził dziadek?
6. Zabawa matematyczna
Spróbujcie policzyć ludzi i zwierzątka, które pomagały przy jej wyciąganiu (próby policzenia postaci występujących w wierszu).

Zakończenie

Czas realizacji: 20 minut

7. Proponuję wam teraz zabawę w odgrywanie scenek z wiersza. Zapraszam chętne dzieci.
8. Podsumowanie lekcji.

Załącznik 1

Julian Tuwim

Rzepka

Zasadził dziadek rzepkę w ogrodzie,
Chodził te rzepkę oglądać co dzień.
Wyrośla rzepka jędrna i krzepka,
Schrupać by rzepkę z kawałkiem chlebka!
Więc ciągnie rzepkę dziadek niebożę,
Ciągnie i ciągnie, wyciągnąć nie może!

Zawołał dziadek na pomoc babcię:
„Ja złapię rzepkę, ty za mnie złap się!”
I biedny dziadek z babcią niebogą
Ciągną i ciągną, wyciągnąć nie mogą!
Babcia za dziadka,
Dziadek za rzepkę,
Oj, przydałby się ktoś na przyczepkę!

Przyleciał wnuczek, babci się złapał,
Poci się, stęka, aż się zasapał!
Wnuczek za babcię,
Babcia za dziadka,
Dziadek za rzepkę,
Oj, przydałby się ktoś na przyczepkę!
Pocą się, sapią, stękają srogo,
Ciągną i ciągną, wyciągnąć nie mogą!

Zawołał wnuczek szczeniaczka Mruczka,
Przyleciał Mruczek i ciągnie wnuczka!
Mruczek za wnuczka,
Wnuczek za babcię,
Babcia za dziadka,
Dziadek za rzepkę,
Oj, przydałby się ktoś na przyczepkę!
Pocą się, sapią, stękają srogo,
Ciągną i ciągną, wyciągnąć nie mogą!

Na kurkę czyhał kotek w ukryciu,
Zaszczekał Mruczek: „Pomóż nam, Kiciu!”
Kicia za Mruczka,
Mruczek za wnuczka,
Wnuczek za babcię,
Babcia za dziadka,
Dziadek za rzepkę,
Oj, przydałby się ktoś na przyczepkę!
Pocą się, sapią, stękają srogo,
Ciągną i ciągną, wyciągnąć nie mogą!

Więc woła Kicia kurkę z podwórka,
Wnet przyleciała usługna kurka.
Kurka za Kicię,
Kicia za Mruczka,
Mruczek za wnuczka,
Wnuczek za babcię,
Babcia za dziadka,
Dziadek za rzepkę,
Oj, przydałby się ktoś na przyczepkę!
Pocą się, sapią, stękają srogo,
Ciągną i ciągną, wyciągnąć nie mogą!

Szła sobie gaska ścieżynką wąską,
Krzyknęła kurka: „Chodź no tu gasko!”
Gaska za kurkę,
Kurka za Kicię,
Kicia za Mruczka,
Mruczek za wnuczka,
Wnuczek za babcię,
Babcia za dziadka,
Dziadek za rzepkę,
Oj, przydałby się ktoś na przyczepkę!
Pocą się, sapią, stękają srogo,
Ciągną i ciągną, wyciągnąć nie mogą!

Leciał wysoko bocian-długonos,
„Fruńże tu, boćku, do nas na pomoc!”

Bociek za gąskę,
Gąska za kurkę,
Kurka za Kicię,
Kicia za Mruczka,
Mruczek za wnuczka,
Wnuczek za babcię,
Babcia za dziadka,
Dziadek za rzepkę,
Oj, przydałby się ktoś na przyczepkę!
Pocą się, sapią, stękają srogo,
Ciagną i ciągną, wyciągnąć nie mogą!

Skakała drogą zieloną żabka,
Złapała boćka – rzadka to gradka!

Żabka za boćka,
Bociek za gąskę,
Gąska za kurkę,
Kurka za Kicię,
Kicia za Mruczka,
Mruczek za wnuczka,
Wnuczek za babcię,
Babcia za dziadka,
Dziadek za rzepkę,
A na przyczepkę
Kawka za żabkę
Bo na tę rzepkę
Też miała chrapkę.

Tak się zawzięli,
Tak się nadęli,
Ze nagle rzepkę
Trrrach!! – wyciągnęli!
Aż wstyd powiedzieć,
Co było dalej!
Wszyscy na siebie
Poupadali:
Rzepka na dziadka,
Dziadek na babcię,

Babcia na wnuczka,
Wnuczek na Mruczka,
Mruczek na Kicię,
Kicia na kurkę,
Kurka na gąskę,
Gąska na boćka,
Bociek na żabkę,
Żabka na kawkę
I na ostatku
Kawka na trawkę.

Załącznik 2

Zadanie

Ułóż obrazki zgodnie z kolejnością czytanego utworu.

Załącznik 3

KARTA PRACY

Zadanie 1

Zaznacz prawidłową odpowiedź.

Kto pierwszy ciągnął rzepkę?

babcia

dziadek

kot

Ilu ludzi ciągnęło rzepkę?

5

7

3

Ile zwierząt pomagało ciągnąć rzepkę?

4

8

7

Zadanie 2

Napisz w kilku zdaniach, o czym mówi wiersz Juliana Tuwima pt. „Rzepka”
